

*Dette faktablad er udarbejdet i samarbejde med **Sammenslutningen af Notarer i Den Europæiske Union (CNUE)**.*

1 Hvordan udarbejdes en dødsbodsdisposition (testamente, fælles testamente, arveaftale)?

I en tværnational situation er et testamente gyldigt, hvis det er i overensstemmelse med lovgivningen på det sted, hvor det blev oprettet.

Kravene til testamentshabilitet i Frankrig

- Den, der opretter testamente, skal være ved sin fornufts fulde brug (artikel 901 i den franske civillovbog (code civil)).
- Testator skal have rets- og handleevne (artikel 902 i civillovbogen).
- Der gælder særlige bestemmelser for umyndige personer (personnes sous protection légale). En mindreårig under 16 år kan således ikke oprette et testamente (artikel 903 i civillovbogen), og voksne under værgemål (tutelle) skal godkendes af en dommer eller familerrådet (conseil de famille) (artikel 476 i civillovbogen). Personer under samværgemål (curatelle) kan oprette et testamente (artikel 470 i civillovbogen) med forbehold for bestemmelserne i artikel 901.

Formkrav

I Frankrig anerkendes fire typer af testamente:

- "testamentum holographum": testator skal skrive dette i hånden i sin helhed samt datere og underskrive det (artikel 970 i civillovbogen).
- legaliserede testamente: de skal oprettes for to notarer eller en notar og to vidner (artikel 971 i civillovbogen). Hvis testamentet oprettes for to notarer, dikterer testator det til dem. Det samme gælder, hvis testamentet kun oprettes for én notar. I begge tilfælde oplæses testamentet herefter for testator (artikel 972 i civillovbogen). Testamentet skal underskrives af testator under overværelse af notaren og de to vidner (artikel 973 i civillovbogen) og underskrives af notaren og vidnerne (artikel 974 i civillovbogen).
- "testamentum mysticum": maskinskrevet eller håndskrevet af testator eller en anden person, underskrevet af testator og herefter forevist, lukket og forseglet for en notar under overværelse af to vidner (artikel 976 i civillovbogen).
- internationale testamente: forevist af testator til en notar og to vidner, underskrevet af dem og herefter vedhæftet en attest udfærdiget af notaren, hos hvem de vil blive deponeret (Washingtonkonventionen, 26. oktober 1973).

Testator kan til enhver tid tilbagekalde testamentet i medfør af artikel 895 i civillovbogen.

Arvepagter

Pagter om fremtidig arv er i princippet forbudt (artikel 722 i civillovbogen).

Siden januar 2007 har en person, der kan se frem til at modtage en arv (et barn), dog på forhånd kunnet give helt eller delvist afkald på arven til fordel for en eller flere personer, hvad enten de er legale arvinger (søskende eller egne efterkommere) eller ej. Der er tale om et forhåndsafkald på retten til at anlægge sag med påstand om reduktion af de øvrige arvingers arvelod (artikel 929 i civillovbogen). For at være gyldigt skal afkaldet udfærdiges som et officielt dokument, og det skal afgives for to notarer. De, som arven tilfalder, skal ligeledes være nævnt i pagten (jf. ligeledes punkt nr. 3).

I forbindelse med arveforskid mellem generationer kan en person, der kan se frem til at modtage en arv (et barn), desuden give sit samtykke til, at dennes egne efterkommere modtager hele eller en del af personens andel i dennes sted (artikel 1078-4 i civillovbogen).

2 Skal dødsbodsdispositionen registreres, og i givet fald hvordan?

Alle testamente, især testamentum holographum, kan registreres. Registreringen foretages af notaren i det centrale testamenteregister (Fichier central des dispositions de dernières volontés, FCDDV). Opførelsen i registret omfatter ikke indholdet af testamentet, men udelukkende den pågældende persons civilstand og oplysninger om, hvilken notar testamentet er deponeret hos. Det centrale testamenteregister har til opgave at henvise ansøgeren til den notar, som er i besiddelse af testamentet, og ikke at afsløre indholdet.

Alle har adgang til registret mod fremvisning af en dødsattest eller enhver anden dokumentation for, at den person, hvis testamente man leder efter, er død, hvorefter ansøgeren skal henvende sig til den notar, ved hvilken testamentet er registreret. Ansøgningen foretages online:

<https://www.adsn.notaires.fr/fcddvPublic/profileChoice.htm>

Notaren kan kun meddele testamentets indhold til arvinger og legatarer, medmindre der foreligger en kendelse afsagt af præsidenten for retten i første instans (Tribunal de grande instance).

3 Er der indskrænkninger i friheden til at træffe dødsbodsdispositioner (f.eks. tvangsarv)?

Efter fransk ret har kun afdødes efterkommere (børn, børnebørn osv. i prioriteret rækkefølge) og afdødes ægtefælle, hvis der ikke er nogen efterkommere, krav på tvangsarv.

Slægtninge i opstigende linje og slægtninge i sidelinjen har ikke krav på tvangsarv.

Disse krav på tvangsarv, som begrænser testationskompetencen, og hvis størrelse varierer afhængigt af, hvor mange børn afdøde har, eller hvilken tvangsarving der er tale om (barn eller ægtefælle), må ikke overstige tre fjerdedele af boet. Arvinger, som har ret til tvangsarv (héritiers réservataires), må ikke give afkald på denne, medmindre de giver et generelt arveafkald. De kan derimod på forhånd fraskrive sig retten til at anfægte testamentariske dispositioner, der griber ind i deres tvangsarv (det forhåndsafkald på retten til at anlægge sag med påstand om reduktion af de øvrige arvingers arvelod, der er nævnt i punkt 1 vedrørende arvepagter).

Disse arvinger kan således fremsætte et krav på tvangsarv (artikel 721 og 912 i civillovbogen).

- Tvangsarv til børn: halvdelen, hvis afdøde kun efterlader et barn ved sin død, to tredjedele, hvis afdøde efterlader to børn, og tre fjerdedele, hvis afdøde efterlader tre eller flere børn (artikel 913 i civillovbogen).
- Tvangsarv til en efterlevende ægtefælle: Tvangsarven til en efterlevende ægtefælle er en fjerdedel af aktiverne i boet (artikel 914-1 i civillovbogen). Det gælder kun, såfremt der ikke er slægtninge i nedstigende eller opstigende linje, og kun for boer, der er taget under skiftebehandling efter den 1. juli 2002. Fremgangsmåden ved fremsættelse af krav på tvangsarv

Et søgsmål med påstand om reduktion af de øvrige arvingers arvelod (action en réduction) giver arvingerne mulighed for at gøre deres ret til tvangsarv gældende. Såfremt direkte eller indirekte disposition er til skade for en eller flere arvingers tvangsarv, kan den fratrækkes friarven (la quotité disponible) (artikel 920 i civillovbogen).

Et sådant søgsmål kan kun anlægges af tvangsarvinger senest fem år efter, at boet blev taget under skiftebehandling, eller to år efter, at de fik kendskab til forringelsen af deres tvangsarv (artikel 921 i civillovbogen).

Enhver myndig tvangsarving kan på forhånd fraskrive sig retten til at anlægge en sådan sag (artikel 929 i civillovbogen). Dette skal ske i form af et legaliseret dokument oprettet for to notarer. Det underskrives separat af hver af de personer, der fraskriver sig deres rettigheder i denne henseende, i overværelse af notarerne alene. De fremtidige retsvirkninger for hver af de pågældende personer skal klart fremgå af dokumentet.

4 Hvis der ikke findes en dødsbodisposition, hvem arver så, og hvor meget?

Hvis der ikke foreligger et testamente, er arvefølgen efter fransk ret som følger:

- Hvis afdøde - uden samtidig at efterlade sig en ægtefælle - efterlader sig børn, fordeles boet ligeligt mellem afdødes efterkommere i lige linje (artikel 734 og 735 i civillovbogen).

- Hvis afdøde var ugift og ikke havde børn, fordeles boet mellem afdødes forældre, afdødes søskende og deres efterkommere (artikel 738 i civillovbogen).

- Hvis afdøde ikke efterlader sig hverken søskende eller efterkommere heraf, arver afdødes mor og far hver halvdelen af boet (artikel 736 i civillovbogen).

Hvis moren og faren er afgået ved døden før arvelader, arver afdødes søskende eller deres efterkommere med udelukkelse af de øvrige slægtninge i opstigende eller nedstigende linje eller i sidelinjen (artikel 737 i civillovbogen).

- Såfremt afdøde efterlader en ægtefælle, skal formueforholdet mellem ægtefællerne opløses, før det egentlige dødsboskifte kan foretages. Efter formuefællesskabets opløsning gælder følgende regler:

Hvis afdøde efterlader sig en ægtefælle og børn, har ægtefællen en valgetret (un droit d'option). Vedkommende kan vælge mellem en brugsret (usufruit) til alle i boet værende aktiver eller en ejendomsret til en fjerdedel af aktiverne, når alle børnene er børn af begge ægtefæller, og ejendomsret over en fjerdedel, hvis der er et eller flere børn, som ikke er børn af begge ægtefæller (artikel 757 i civillovbogen). Ægtefællen anses for at have valgt brugsret, hvis denne afgår ved døden uden at have taget stilling.

- Hvis afdøde efterlader sig en ægtefælle og slægtninge i opstigende linje, tilfalder halvdelen af boet ægtefællen, en fjerdedel tilfalder faren og en fjerdedel moren. Hvis en af slægtningene i opstigende linje er afgået ved døden før afdøde, tilfalder dennes fjerdedel ægtefællen (artikel 757-1 i civillovbogen).

- Hvis der hverken er slægtninge i opstigende eller nedstigende linje, tilfalder hele boet den efterlevende ægtefælle (artikel 757-2 i civillovbogen). Når der ikke er slægtninge i opstigende linje, får afdødes søskende eller deres efterkommere som en undtagelse fra artikel 757-2 i civillovbogen udlagt halvdelen af de aktiver, der er i behold i boet, og som afdøde har modtaget fra sine slægtninge i opstigende linje i form af arv eller gave. Der er her tale om den såkaldte tilbageførselsret (artikel 757-3 i civillovbogen). Alle øvrige aktiver tilfalder den efterlevende ægtefælle.

Partnere i registreret partnerskab

Den efterlevende partner i et registreret partnerskab har ikke legal arveret. Derimod kan en registreret partner modtage en testamentsarv.

En registreret partner anses således ikke for at være arving efter afdøde. En registreret partner har således kun en midlertidig gratis brugsret på et år til familiens bolig (og indboet) efter partnerens død, såfremt denne rent faktisk havde fast bopæl i boligen på tidspunktet for dødsfaldet i medfør af artikel 515-6 i civillovbogen. Den registrerede partner har således kun arveret, hvis denne er indsat som arving i et testamente.

Er der børn, uanset om det er begge partneres børn, er det kun friarven (la quotité disponible), der kan testamenteres til den efterlevende partner. Friarven afhænger af, hvor mange børn der er: En tredjedel af aktiverne, når der er to børn, en fjerdedel, når der er tre eller flere børn (se ovenfor).

Er der ingen børn, kan hele boet testamenteres til den efterlevende partner eller tredjemand, eftersom der ikke er nogen tvangsarvinger. Lever afdødes forældre stadig, kan de dog begære de aktiver udlagt, som de har foræret deres afdøde barn, op til en fjerdedel af boets værdi for hver forælder, der lever endnu (artikel 738-2 i civillovbogen).

5 Hvilken myndighed er kompetent:

5.1 i arvesager?

I Frankrig er det notarerne, der forestår behandlingen af dødsboer. Deres medvirken er obligatorisk, hvis boet omfatter fast ejendom. Det er valgfrit, hvis der ikke indgår fast ejendom i boet.

Notaren opgør boet i et vitterlighedsdokument (acte de notoriété) og udsteder relevante attester vedrørende fast ejendom med henblik på tinglysning af overdragelsen heraf efter dødsfaldet. Notaren bistår arvingerne med at opfylde deres skattemæssige forpligtelser (udfærdigelse og indgivelse af boopgørelsen inden for den fastsatte frist og betaling af arveafgift). Hvis aktivernes art og antallet af arvinger og deres ønsker gør det muligt, fordeler notaren boet mellem arvingerne og udfærdiger en skifteattest (acte de partage).

Opstår der tvister, har retten (Tribunal de Grande Instance) på det sted, hvor skiftet blev indledt, stedlig og saglig kompetence til at behandle sagen. Retten har enekompetence.

5.2 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på arven?

Justitskontoret ved retten på det sted, hvor boet blev taget under skiftebehandling, har kompetence til at registrere erklæringer om afkald på eller vedgåelse af arven op til beløbet for boets nettoaktiver.

Der kræves ingen særlige formaliteter, hvis arven vedgås uden betingelser.

5.3 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på legatet?

Retten på det sted, hvor boet tages under skiftebehandling, er kompetent til at registrere afkald på universel testamentsarv og universalarv. Efter fransk ret kræves der ikke en erklæring om afkald på personlig testamentsarv.

5.4 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på tvangsarven?

Retten til at vedgå sig eller give afkald på arv er udelelig. Den vedrører hele arven og kan således ikke begrænses til tvangsarven.

Det er dog muligt for en arving at give afkald på en nedsættelse af de testamentariske dispositioner, der griber ind i dennes tvangsarv.

6 En kort beskrivelse af proceduren ved dødsbobehandling i henhold til national lovgivning, herunder opløsning af boet og fordeling af aktiverne?(dette omfatter oplysninger om, hvorvidt proceduren ved dødsbobehandling indledes af retten eller en anden kompetent myndighed ex officio)

Skiftet indledes ved dødsfald, på afdødes sidste bopæl.

Straks efter dødsfaldet har arvingerne tre muligheder: De kan vedgå arven ubetinget, vedgå arven op til værdien af nettoaktiverne eller give afkald på arven. Ubetinget vedgåelse af arven kan være udtrykkelig eller stiltiende (artikel 782 i civillovbogen). Den er stiltiende, når en arving træffer foranstaltninger, som nødvendigvis indebærer en intention om at ville vedgå arven, og som den pågældende kun ville have ret til at træffe i sin egenskab af arving, der vedgår arven (artikel 783 i civillovbogen).

Vedgåelse af arven op til værdien af nettoaktiverne kræver en erklæring til rettens justitskontor i den retskreds, hvor boet tages under skiftebehandling (artikel 787 og 788 i civillovbogen). Erklæringen skal vedlægges eller efterfølges af boopgørelsen inden for en frist på to måneder. Boopgørelsen skal udarbejdes af en notar, en auktionarius/sagkyndig (commissaire-priseur) eller en justitssekretær (huissier) (artikel 789 i civillovbogen). Foreligger der ikke en

boopgørelse, vil arven blive anset for at være vedgået uden betingelser (artikel 790 i civillovbogen). Boopgørelsen skal omfatte alle boets elementer, aktiver og passiver.

Vedgåelse af arven op til værdien af nettoaktiverne gør det muligt at undgå, at arvingernes personlige formue blandes sammen med boets. Arvingerne bevarer over for boet alle de rettigheder, de tidligere havde til afdødes aktiver, og de hæfter kun for boets gæld op til værdien af de aktiver, de har modtaget. De hæfter således for passiverne, men kun op til værdien af de aktiver, de får udlagt fra boet.

Arveafkald kan ikke lægges stiltiende til grund for skiftet og skal være udtrykkeligt. For at kunne gøres gældende over for tredjemand skal arveafkaldet sendes eller indgives til retten i den retskreds, hvor boet tages under skiftebehandling (artikel 804 i civillovbogen). En arving, som giver arveafkald, anses for aldrig at have været arving.

Fristen for at give afkald på arven er 10 år, og når denne frist er udløbet, anses arvingen for at have givet afkald. En arving kan dog indkaldes for at vælge, om denne vil vedgå eller give afkald på arven (artikel 771 i civillovbogen), og har derefter en svarfrist på to måneder. Når denne betænkningstid er udløbet, og arvingen ikke har truffet en afgørelse, anses denne for at have vedgået sig arven uden betingelser.

Princippet i fransk ret er, at skiftet finder sted i mindelighed uden medvirken af domstolene. Domstolene inddrages kun, hvis arvingerne er uenige.

De fleste boer behandles i mindelighed med hjælp fra en notar. I visse tilfælde kan det dog ske uden notarbistand, især hvis der ikke indgår fast ejendom i arveladers bo. Når arvingerne søger bistand hos en notar, kan de vælge en hvilken som helst notar. Kan de ikke enes om valget af notar, kan de hver især benytte deres egen notar.

Når notaren er valgt, er det næste skridt at opgøre boet efter afdøde under hensyntagen til formueforholdet mellem afdøde og ægtefællen, eventuelle arveforskud osv. For at fastslå størrelsen af det bo, der skal tages i betragtning, kontakter notaren forskellige organisationer (forsikringsselskaber, banker osv.) og anmoder arvingerne om at få vurderet den faste ejendom eller andre aktiver, der ikke er noteret på børsen. Det kan også være nødvendigt at udarbejde en fortegnelse over løsøret. Passiverne opgøres ved at foretage en opgørelse over afdødes gæld, hvad enten det drejer sig om simple regninger, skyldige skatter og afgifter, offentlige ydelser, der kan kræves tilbagebetalt, kautionsforpligtelser eller underholdsbidrag til en tidligere ægtefælle.

Ved dødsfaldet bliver arvingerne fælles ejere af alle aktiverne i boet, indtil aktiverne er fordelt. Som medejere hæfter de også for gælden i samme omfang. Beslutninger om salg af de fællesejede aktiver (formueretlige dispositioner) skal træffes enstemmigt. Til gengæld kan rent administrative dispositioner træffes af et flertal på mindst to tredjedele af dem, der er indehavere af de fælles rettigheder. En medejer kan desuden tage de nødvendige skridt til at bevare fællesejede aktiver. Opstår der en fastlåst situation, kan tvisten indbringes for retten for at ophæve kravet om tilladelse fra nogle af medejerne.

Fordelingen af aktiverne mellem arvingerne afslutter deres fælles ejerskab. Denne fordeling sker enten i mindelighed, hvis arvingerne er enige (reglen, artikel 835 i civillovbogen), eller efter en retssag i tilfælde af uenighed med bistand fra en notar (undtagelsen, artikel 840 i civillovbogen). Fordelingen af aktiverne kan desuden være hel eller delvis, hvis nogle aktiver fortsat ejes i fællesskab (f.eks. aktiver med brugsret). Enhver af arvingerne kan begære boet delt (artikel 815 i civillovbogen). En af medejernes kreditorer kan ligeledes fremprovokere boets deling (artikel 815 i civillovbogen).

Dette sidste led i skiftet indebærer, at overdragelsen af boets aktiver til arvingerne skal registreres. Der skal således udfærdiges erklæringer om ejendomsret (attestations de propriété), der tjener som dokumentation for, at arvingerne er de nye ejere af aktiverne, hvad enten disse har karakter af fast ejendom, kapitalandele, køretøjer eller værdipapirer. For så vidt angår fast ejendom skal arvingerne have erklæringen tinglyst i matrikelregistret (fichier immobilier). Det samme gælder kapitalandele, som skal registreres i erhvervs- og selskabsregistret (greffe du tribunal du commerce et des sociétés).

Foretages der ikke en deling, forbliver arvingerne således medejere.

7 Hvordan og hvornår bliver en person arving eller legatar?

Efter fransk ret medfører en persons død, at der indledes skifte, ligesom de arvinger, der er udpeget ved lov, bliver medejere og automatisk får "udleveret" afdødes formuegenstande, rettigheder og fordringer (artikel 720 og 724 i civillovbogen), hvilket i princippet gør det muligt for dem at overtage boet straks.

Disse arvinger skal dog vælge: vedgå arven uden betingelser, vedgå arven op til værdien af nettoaktiverne eller give afkald på arven (jf. punkt 6).

Legatarer og almindelige gavemodtagere kan kun få boet udleveret, hvis der ikke findes nogen tvangsarvinger (artikel 1006 i civillovbogen). Når der findes tvangsarvinger, skal de anmode disse om at få udleveret testamentsarven (artikel 1004 i civillovbogen).

Universelle legatarer og privatpersoner skal henvende sig til en af de arvinger, der forestår bobehandlingen (artikel 1011 og 1014 i civillovbogen). Det er via dem, at de får udleveret deres testamentsarv.

Staten (i tilfælde af arveløst bo) skal have en afgørelse om udlevering af boet. Staten repræsenteres i så fald af Administration des domaines.

8 Hæfter arvingerne for afdødes gæld, og i givet fald på hvilke betingelser?

Universalarvinger eller andre arvinger, der vedgår arven ubetinget, hæfter ubegrænset for boets gæld og boafgifterne. Testamentsarvinger til pengebeløb hæfter kun op til boets nettoværdi (artikel 785 i civillovbogen).

Hvor der er flere arvinger, hæfter hver enkelt personligt for boets gæld og for boafgifterne i forhold til deres arvelod (artikel 873 i civillovbogen).

Arvinger, som har valgt ubetinget vedgåelse, hæfter ubegrænset for hele afdødes gæld og alle afgifter. De kan dog anmode om helt eller delvist at blive fritaget for denne forpligtelse, hvis de på tidspunktet for arvefaldet ikke har haft kendskab til det pågældende passiv, og hvis betaling af gælden i væsentlig grad kan reducere deres private formue.

- Hvis arvingerne har valgt vedgåelse op til værdien af nettoaktiverne, hæfter de kun for gælden i boet op til værdien af de aktiver, som de har modtaget.
- Arvinger, der har givet afkald på arv, hæfter ikke for gælden.

9 Hvilke dokumenter og/eller oplysninger kræves der sædvanligvis for at få registreret rettigheder over fast ejendom?

I henhold til artikel 710-1 i civillovbogen kan tinglysning kun ske på grundlag af dokumenter udfærdiget af en notar i Frankrig, retsafgørelser og legaliserede dokumenter udstedt af en forvaltningsmyndighed.

Når der indgår fast ejendom i boet, udfærdiger notaren en notarerklæring eller en såkaldt "ejendomsopgørelse". Dette vitterlighedsdokument fastslår, at ejendomsretten til fast ejendom overdrages til arvingerne. Det skal offentliggøres i tingbogen. Arvingerne skal angive værdien af godet, som skal fremgå af vitterlighedsdokumentet. Den skal svare til markedsprisen.

9.1 Er det obligatorisk at udpege en bobestyrer eller obligatorisk efter anmodning? Hvis det er obligatorisk eller obligatorisk efter anmodning, hvilke foranstaltninger skal der så træffes?

Det kræves ikke efter fransk ret, at der medvirker en bemyndiget person. Det er dog muligt, hvis retten udpeger en. Det påhviler arvingerne med bistand fra notaren at sørge for at dispositioner over fast ejendom registreres i tingbogen. Afdøde kan indsætte en eksekutor i sit testamente, hvis beføjelser fremgår af artikel 1025 ff. i civillovbogen.

9.2 Hvem har beføjelse til at realisere dispositionen og/eller til at bestyre boet?

Det påhviler arvingerne at realisere dispositionen og bestyre boet. Opstår der uenighed, har retten på det sted, hvor boet tages under skiftebehandling, kompetence til at behandle tvisten.

Retten kan udpege en fuldmægtig, der repræsenterer alle arvinger inden for rammerne af de beføjelser, den pågældende tillægges (artikel 813-1 i civillovbogen).

Andre typer af bemyndigelse med henblik på forvaltning af et dødsbo gælder også efter fransk ret. Det drejer sig navnlig om posthum fuldmagt (artikel 812 i civillovbogen), hvorved arvelader i levende live udpeger en fuldmægtig til at forvalte eller bestyre hele eller en del af boet på vegne af arvingerne. De øvrige muligheder er fuldmagt efter aftale (artikel 813 i civillovbogen), der er omfattet af de generelle aftaleretlige regler, og endelig som tidligere nævnt bemyndigelse fra retten.

9.3 Hvilke beføjelser har en bobestyrer?

Arvinger, som har fået arven udleveret, har de fulde beføjelser. Opstår der et problem eller en fastlåst situation, kan sagen indbringes for retten, og der kan udpeges en bobestyrer. I så fald er denne ansvarlig for at forestå bobehandlingen midlertidigt, såfremt en eller flere arvinger har udvist passivitet eller har handlet ansvarspådragende. I denne egenskab skal bobestyreren bevare, føre tilsyn med og forvalte boet (artikel 813-4). Inden for rammerne af de beføjelser, bobestyreren har fået tillagt, repræsenterer denne også alle arvingerne i civilretlige spørgsmål og i retssager (artikel 813-5 i civillovbogen).

10 Hvilke dokumenter udstedes der i henhold til national lovgivning typisk under dødsbobehandlingen eller ved dens afslutning for at dokumentere de arveberettigedes status og rettigheder? Har de særlig beviskraft?

Efter fransk ret udfærdiges vitterlighedsdokumentet normalt af en notar som dokumentation for arvingens status (artikel 730-1 i civillovbogen), selv om der ikke findes nogen krav til dokumentationen. Der er tale om et bekræftet dokument, hvoraf det fremgår, hvem arvingerne er, og hvor stor en andel de hver især får. Med henblik herpå fremlægger afdødes slægtninge dokumentation for identiteten på de familiemedlemmer, der er berørt af arvesagen ("familiebogen", vielsesattest, skilsmisdom osv.). Det bekræftede dokument er gældende, indtil der foreligger bevis for det modsatte. Dette dokument kan erstattes af en simpel overførende erklæring underskrevet af arvingerne, når der er tale om små boer.

En erklæring om vedgåelse af eller afkald på arv kan i givet fald udstedes af notaren, og det samme gælder ejendomsopgørelsen.

Skiftet afsluttes med delingen af boets aktiver, som ofte dokumenteres ved hjælp af en notarbekræftet skifteattest.

Sidste opdatering: 24/09/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.